

god Arbejdsgiver, at den i den arbejdsløse Tid søger at beskæftige den faste Arbejdsstyrke ved at bygge nye Lokomotiver.

De Angreb, som det ærede Medlem rettede mod Højre, kan jeg i og for sig lade være et Mellemværende mellem ham og Højre, men jeg maa maaske paa Grund af det venskabelige Forhold, de Herrer staa i til hinanden, advare det ærede Medlem mod at angribe Højre alt for stærkt, det kunde jo saa falde Højre ind, hvis han træder Højre alt for stærkt paa Tærerne, at slaa til ham igen, og saa faldt han jo omkuld.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) vedkendte sig aabent, at hans Tanke var den, at vi skulde give Lokomotivindustrien en Beskyttelse ud over de 5 pCt. Toldbeskyttelse. Jeg deler ikke det ærede Medlems Synspunkt, men jeg anerkender den Aabenhed og Ærlighed, hvormed han vedkender sig det. Men hvis det ærede Medlem finder Toldbeskyttelsen paa de 5 pCt. for lav, vil jeg henstille til ham at søge den forøget, frem for at vi skulde give 5 pCt. paa Tolden og maaske 5—10—15 pCt. yderligere.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen) undskyldte det Standpunkt, han indtog i Lokomotivbetænkningen, med, at han i Kommissionen havde siddet sammen med Repræsentanter for Maskinindustrien, og saa var der kommet en Indstilling, som han ikke paa alle Punkter billigede — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem —, men jeg synes ikke, det er nogen Undskyldning. Det ærede Medlem havde jo indenfor Kommissionen den bedste Lejlighed til at gøre sit særlige Standpunkt gældende, og hvis det ikke faldt sammen med de andres, var det jo hans Pligt at fremsætte det.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde, at det var kun smukke Ord, naar jeg sagde, at vi vilde gerne være med til at bidrage til, at der blev bygget Lokomotiver paa indenlandske Værksteder, og at vi ønskede den danske Industri alt muligt godt, naar det blot kan ske indenfor den Toldbeskyttelse, den i Øjeblikket har. Nej, det er ikke smukke Ord alene, vi have ogsaa handlet, vi have overfor Industrier, der vare i Drift og som havde Vanskelighed, naar de ikke havde Udsigt til at faa Statens Arbejde, taget Hensyn dertil. I 1909 kom „Scandia“ til Ministeren og denne til Finansudvalget og bad om, at „Scandia“ maatte blive fri for

Konkurrence med Udlandet det paagældende Aar. Vi gav da „Scandia“ hele Leverancen — saa vidt jeg husker, drejede det sig om 2—3 Mill. Kr., — vi fritog „Scandia“ det Aar for Konkurrence med Udlandet. Men et er, hvad vi midlertidig kunne gøre overfor en Industri, der er i Gang og oparbejdet, og som har ydet Staten Tjenester, og et andet, hvad vi kunne gøre overfor en Industri, der ikke er i Gang, men som man skal give en yderligere Støtte ud over den, der er hjemlet ved Toldloven. En saadan Støtte ønsker jeg ikke at være med til, for saa ved man ikke, hvor det ender.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mente, at vi have for ringe Forstaaelse af dette Spørgsmaal, det var rent formelle Grunde, der dikterede vor Stilling. Nej, vore Grunde ere reelle nok. Vi ønske ikke at give en forøget Beskyttelse udover den, der er hjemlet i Toldloven, for at faa bygget Lokomotiver herhjemme. Naar vi give en saa stor Beskyttelse, at den beløber sig til 166 Kr. aarlig pr. Arbejder, mene vi, at det er tilstrækkeligt, og vi ønske ikke at forøge denne Beskyttelse paa Toldloven eller udenfor den. Dette Standpunkt forekommer mig at være reelt nok. Men jeg synes, at det nu igen bliver uklart, hvorledes det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds staar. I 1907 var jeg klar over, hvorledes han stod, thi da besvarede han Professor Bircks Spørgsmaal, om han vilde være med til at betale en Pris udover den, Udlandet forlangte, til den indenlandske Fabrikation, med et rent og klart Nej. Men i Fjor sagde det ærede Medlem, at han vilde dog tilraade, at der betaltes en Overpris af 5—6,000 Kr. I Dag vender han atter tilbage til Standpunktet fra 1907 og siger, at det staar han ved endnu. Jeg er derfor ikke ganske klar over, hvorledes det ærede Medlem staar. Men hvis det ærede Medlems Standpunkt fremdeles er det fra 1907, at han ikke ønsker, at der betales en Overpris ud over den, som Toldloven hjemler, kan jeg kun glæde mig over det, og saa vil jeg gerne understrege det, thi det kan dog have Interesse navnlig overfor den højtærede Minister, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag skulde blive vedtaget, for saa kan den højtærede Minister se, at Meningene ikke er, at der skal gives en Overpris ud over den, som Toldloven hjemler. Jeg ønsker at slaa fast, at dette er det ærede Medlems sidste Mening i dette Spørgsmaal, og jeg haaber, at han nu fastholder den.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) talte dernæst om, at det ikke var nogen